

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Certamen SS. & Gloriosorvm Martyrum Acepsimæ, Ioseph, & Aeithalæ.
Quod virili constantia compleuêre, Anno salutis, 344. Iulij Papæ ac
Constantij & Constantis Impp. 8. Anno secundo persecutionis, in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

Quæ hoc loco sequuntur de Alexandro socii
Epipodij lector inueniet infra 24. Aprilis.

C. Barð: Tō:
9. Annali:

CERTAMEN SS. & GLORIOSO
*Martyrum Acepſimæ, Ioseph, & Aethiæ. Quæ
virili constantia compleuere, Anno salutis,
Iulij Papæ ac Constantij & Constantis Imp.
Anno secundo persecutionis, in Christianos
ſas, Sapore Perſarum Rege, excitata. ex præ
ſunt apud Metaphraſten.*

22. Aprilis.

Acepſimæ
virtutes,

Quo tempore Saporius Perſarum rex Chriſtianum nomen acerrimè perſequens Acepſimas ætate ac prudētia venerandam Chriſtianam religionem acrius defendendū cepit. Erat enim non ſolū ætate & canitiē uis, ſed morum etiam grauitate omnibus conſpicuus, ut cuncti ſolo eius intuitu, ad aliquam quandam modeſtiam pietatemque uocarentur. Quibus ſanè virtutibus, cunctam aduerſariorū aciem, tanquā aduerſus fortiffimum antagoniſtam in ſe euocauit. Nā ut de reliquis ipſius virtutibus nihil dicamus, certè fuit rerum humanarum & præterlabentium contemptor ad obſcurum, ut adhuc in terris conſtitutus, uerum cæli incolam mente crederetur. Cū iniectis in Saporis regis uinculis captiuus per domum ſuam traheretur, & quidam ex eius familiaribus eum hortaretur, ut aliquid de domo ſua diſponeret: ille manu eam oſtendens, Hæc illi diſponeret, domus mea amplius non eſt. Ego enim ad ſupernam illam commigro. Cū autem Magorum principem (is erat Adrachus) proſperatus eſſet, rogatusque an ſpreto regis iuſſu ad patrij, unum Deum prædicaret, reſpondit

Cōtemptus
rerum ter
renarum in
Acepſima
eximius.

illa fene
Deum pr
in me est
neo. ut hu
ſalutem a
uimus ſep
prudētiam
ſum cum
te planē ſt
protinus
dientem p
que is que
quæ uobis
diuinus ſe
dogmatis
profeſſion
neque ſen
lo, à ueſtri
ab hac fid
paucos ad
hoc natura
Non adora
meam irri
dabit, quò
morituræ
tulerim.
Hac ma
leſtus, iuſſi
ibus ad
illa per
cuore, c
indè p
ſuo iuſſu
tus que
eripiat ma

illa senectus, nullo timore affecta: Vnum ego
Deum prædico, vnum, inquam: & quantum
in me est omnibus consulo, hortor atque admo-
neo. ut huic se dogmati, quod veram æternamque
salutem adfert, subijciant. Magus autem: Au-
dimus sæpius istam tuam canitiem, rara quadam
prudencia adornatam esse, sed nunc demum fal-
sum cum rumore esse comperio: cum videam
te planè stolidum atque insipientem, quare nisi
protinus mutata sententia te regis iussui obe-
dientem præbueris, ne ipsa quidem senectus ne-
que is quem colis, Deus crucifixus, à grauissimis,
quæ vobis constituta sunt, eripiet supplicijs. Cui
diuinus senex: si putas me tuis minis, ab huius
dogmatis, quod hanc meam exornat canitiem,
professione, auellere, planè deliras. Nam licet
neque senectus neque ipse Deus meus quem co-
lo, à vestris manibus me liberat, non tamen ideò
ab hac fide villo modo desiscam. Quid enim
paucos admodum dies viuere mea interest, cum
hoc naturæ debitum paulò pòst sit exoluendum?
Non adorabo Solem, non colam ignem. Nemo
meam irridebit senectutem: nemo vitio mihi
dabit, quòd vitæ sim cupidus, vt qui pauculos hos
mortalitatis dies beatæ immortalitati præ-
tulerim.

Magus ad A-
cepsumam.

Præclarè re-
sponsū mag-
tyris.

Dirissimè
flagellatus.

S. Senis con-
stantia.

cto:

cto: Deus, inquit, ô sceleratissime, qui calum
riâque implet, potens est me tuis è manibus
rari. Tu autem cum terra sis & puluis, in
audes superbire? Tu quidem furibundus
lere tuo ad tempus exultas, sed aderit
quo traderis igni inextinguibili, ut quem
eum tunc impietatis tuæ ultorem sentias.

**Ioseph pres-
byter com-
prehēditur.**

**Item AEi-
thalias,**

**Responsum
Sacerdotis
Christi.**

His maiore ira incenso Mago, grauiore
nre sancto iniectæ. Die autem sequenti, fuit
comprehensus Ioseph quidam, ex pago Be-
buca oriundus, vir cum presbyterij honore
splendore virtutum omnium illustris, vari-
Diacono AEithala Bethnoadara, viro in-
gni Eliæ ad arguendum & docendum prope
& maxima dicendi libertate prædido. Hi
to oblato Mago. Christianæ fidei puritate
factis tum dictis tanta virtute spirabant, ut
gus in rabiem quandam conuersus, ipso
nè toruo nimis, cuncta supplicia morte
naretur: ac tandem præ furore in vocem
pens. ô genus, inquit, perditissimum, vile
ctiq; homines, ut quid vos falsis doctrinis
ciores in fraudē perniciemque trahitis? De-
rum oculos præstigijs perstringentes delu-
Cui beatus Ioseph: Nos, inquit, neque pro-
vitur, neque quempiã in fraudem impellimus
sed cunctas cæcis errorum tenebris inuolu-
veritatis cognitionem, & in veram sempiternam
que libertatem, è durissima demoniorum
tute vindicamus. Viles autem & abiecti nos
te nostra sumus, utpotè qui omnibus factis
bus in pauperes Christi distributis, æternas
ri diuitias expectamus. Hanc oratione
interpellans Magus: Missas, inquit, facito
illas, & maximo Deo soli sacrificia. Illo

tyracisè & constanter reuente, Magus ira, æcen-
sus virgas expedire, extensuinque statim verbe-
rari iussit. Lacerabant spinosi mali Punicæ rami
sacras carnes, sed venerandus Sacerdos, oculis
inter supplicia ad cælum sublatis, Ago tibi gra-
rias, dicebat, ô Domine I E S V, quòd dignatus
sis me meo sanguine tinctum, à sordibus pec-
catorum abluere. Lictores, hæc cum gaudio di-
centem, & spiritu exultantem duabus circun-
datum catenis, carceribus apud Acepsum in-
cluserunt.

S: Ioseph
virgis aspen-
simis cadi-
tur.

A Eithalæ
constans re-
sponsum.

Immane sup-
plicium.

Illo autem hoc modo abducto, iudex ad AEi-
thalam conuersus: Tu verò, inquit quid dicis? Im-
plebisne iussum regis? an etiam simili stultitia,
& mentis furore ad supplicia rues? Respondit
Christi martyr: Nunquam ego mihi crede, eò fu-
roris, impietatisque prorumpam, vt in contem-
ptum Creatoris, mei Solem hunc adorem. Neq;
tuas quicquam minas, suppliciaque timeo: sed
eum timeo, qui potès est, simul cum ipso corpo-
re animam in tartareas flammis præcipitare.
Tunc Magus, fera quauis truculentior, iubet sa-
cras martyris manus poplitibus alligari atq; ob-
longum, in medio vtriusque, transadigi lignum:
deinde sex admodum viros robustis viribus ex-
tremitates ligni conscendere, vt factis de in-
dustria saltibus, fortiter premerent corpus,
ossaque confringerent. Nec his contentis sup-
plicijs, virgas mali Persicæ addi, sperans fortis-
simum CHRISTI athletam ijs frangèdum: qui
tamen inter ipsa supplicia, tantum abest vt ani-
mam demitteret, vt etiam tyrannum ipsura
hac voce compellaret: Vt video magnam tu, ca-
num coruorumque instar, in deuorandis huma-
nis corporibus voluptatem hauris: nullaque te
Aacis-

**Fortissimus
Aethalys a-
nimus.**

fatieta capite; quare age noua iterum supplicia excogita: nam, me quod attinet, praesentia sanè nihil facio. Hac dicendi libertate vehementer irritatus Magus, lictores verbis suis tantis stimulis quibusdam, ad multiplicanda supplicia hortatus est. Illi verò ne molles fragiles viderentur, tanta crudelitate saeuerunt, ut iunctis membrorum compagibus, ossisque conuictis, sacras martyris carnes discerperent: unde laniatum tanquam onus aliquod in terram carcerem proiecerent.

**Forde lacera-
tur Martyr
sanctus.**

Quinque iam dies in carcere exegerant: rursus Magus scelere & furore horribillius tyres educi iussit: quaesivitque an mutatio Soli supplices fieri vellent. Sancti autem ore: Notum tibi sit, inquit, o iudex, nos neque tormentis, neque donis neque villo deinde sano mutare consilium. Sed vnum tantum impiternumque Deum colimus ac veneramus: proque eius gloria, vitam in supplicio parati sumus. His auditis, Magus in rapinae furoribus corpora eorum triplici vinculo, axillis licet, lumbos & tibias constringi, in vinculis ligno torqueri vehementer iusserunt: ut mirandum sanè & mirabilem oculis lacrymabile spectaculum. Erat enim tam grauis pressura, & dolor ossium, ad remotas etiam aures pertingebat. Et quidem in tribus horis continuis supplicium hoc productum fuit, tanta martyrum constantia, ut etiam tyrannum de scelere ac impietate Deum arguerent.

**Vox egregia
martyrum.**

**Noni eis ad-
hibetur cru-
ciatus.**

Defessus itaque iudex, sublatos à libertate iterum carceris condemnauit, ultimo supplicio, si cibo potuue creare praesumerent. Et quidem Christi

Titulo in

annis ad
cibo potu
simul vin
eum inter
Deinde
afflictione
custodia
Prod bant
vmbre sim
princeps,
martyres
mitatum a
minò exha
rim, vt mi
entes suis,
minus, re
supplicij
Iacet hoc r
sue minis,
quae te mi
crede, quae
mus, quam
dia contan
quid sit, vo
quiete pro
genere vos
diti, & si vi
mentorum
virtute, cu
mus, ac mir
riam conse
Non tul
cis, sed pro
cidi iulite,
ossibus car

annis admodum tribus, carceris illius squalores cibo potuque destituti, pertulerunt, nisi quod a simul victis, parum quid alimenti, idque fur- tim interdum acciperent.

Deinde post acerbam diuturnamque carceris afflictionem, Sapores, (is dicebatur Bithmada) e custodia eductos, ad supplicia protrahi iussit.

Prodabant martyres, horrenda confecti macie, umbræ similes. Et quidem Ardalabor Magorum princeps, pro tribunali sedens, visos tali specie martyres sic affatus est: Videtis in quantam calamitatum abyssum deueneritis adeo ut tabe omnino exhausti sitis: quam obrem vobis consuluerim, ut mihi optime vobis volenti dicto audientes sitis, finemque his miserijs imponatis. Sin minus, restat ut rursus cum acrioribus mortis

supplicij deceritis Ad hæc Acepsum: Non me latet hoc tibi propositum esse, ut quauis ratione, siue minis, siue blanditijs, nos in eadem pestem. quæ te miserum opprimit, impellas: sed mihi crede, quauis potius subire supplicia parati sumus, quam per summum scelus, aliqua nos perfidia contaminare. Tum tyrannus: Video, inquit, quid sit, vos ex celeri morte sempiternam vobis quiete proponitis, sed ego non vno suppliciorum genere vos consumam. Cui sanctus, & iam, audisti, & si vis, iterum audire licet, nos nullam tormentorum tuorum rationem ducimus. Nos eius virtute, cui seruimus, confisi, tormenta sustinemus, ac minime dubitam de tua tyrannide victoriam consequemur.

Non tulit diu tantam virtutem ira iudicis, sed protinus crudis nervis Acepsum conculcit, tanta crudelitate, ut auulsa planè ab ossibus carne martyr concideret, sublatisque in cælum

Triennio in carcere dire affliguntur.

Martyres iterum producantur.

Acepsum praeclarum, & constans responsum.

Flagellatus horrendè.

Reddit scitum.

Itē Ioseph
cæditur.

Bo consumpto, addactus fuit Ioseph par
stantia ac fortitudine vir, qui similiter ex
ijsdem neruis fatigatus fuit præcone clama
Saluus eris, si regis parueris voluntati. Illu
tem, Vnus est Deus, exclamabat, cui spretu
regis iussu, paremus. Itaque multis horis
liter verberatus, cum iam morti succubus
taretur in forum cadaveris instar proiectus
sed mox haustis spiritus quibusdā reliquis
ceri mancipatus est.

Insignis pro
fecto Aethi
thalæ for
título.

Post eum indroductus Aethi thalas, insigni
entia vir. Cui iudex: Vita, inquit, & morte
culos tuos propositis, gloriaque & ignom
liberum est, alterum eorum eligere. Veru
te horror atque oro, ne eodem mentis
quo cæteri, in pestem atque perniciem tuam
as. Quid enim dementius, quam nullo opere
tio iucundissima se luce priuare: & cæca
ad supplicia ruere? cui diuinus Aethi thalas
tò sanè me puderet cæli terræque, si, cum es
mihi arctissimo amicitia ac religionis vinc
coniuncti, ætate prouecti, fortissime decer
rint, ego qui sum ætate vegetiore, tormen
extimescerem. Non per Christi mei mortem
dedero fluxæ & interituræ huius vitæ cup
Non pro ijs, quæ sub adspæctum cadunt, bo
non pro rebus asperis, pietatem prodam
tanto dedecore, Christianæ religionis dip
tem vnquam afficiam.

Cæditur Aethi
thalas.

His vnherentius ira iudicis inflammata
gella expediri iussit. Sed ijs nihil motus
inuictò cuncta animo excepit, prorsus vn
obstupesceret, atque ad blanditias conuer
grè admodum rãtam virtutem deleri patitur

At martyr vulneribus toto corpore concisus, cum nudatis ossibus carnes suas cum sanguine copioso in terram defluentes cerneret: ô sordide, inquit & ignave canis, putasne hisce supplicijs frangendum? Profectò his ipsis, mentis tuæ imbecillitatem satis superque declarasti, qui terribilamentis abiectarum animarum, fortissimorum Christi militum robur infringere te posse sperabas. Iudex audit his obstupuit planè, & accersito quodam è prima nobilitate, cui Adefchs nomen erat, oriundus ex ciuitate Arbel, Hos, inquit, tu accipe, Christianorum manibus lapidibus obruendos. Neque enim gladio in eos animaduertere volui. vt tu in eis cruciãdis aliquam solertix tuæ laudem consequeris.

Vide admittandum spectaculum.

Tunc Adefchs, martyres iumentis impositos Arbel transfuexit, vbi primùm omnes in teterrimum sanè carcerem compegit. Erant omni solatio humano destituti, adeoque foedè lacerati atque contracti, vt putrefactis sanie vulneribus, nè suarum quidè manuum beneficio succurrere possent. Neque interim alijs opem ferre enixè cupientibus accessus dabatur. Hæc vt ad aures piæ cuiusdam mulieris peruenerunt, illa intempestæ noctis silentio ad carcerem venit: & delinitis ingenti pecuniæ vi custodibus, martyres domum suam, seruatorum manibus portari iussit. Ibi verè saniem abstergere, lenibus medicamentis doloris vehementiam sedare, linteolis vulnera alligare, vnguentis preciosis vngere, membra summa cum reuerentia exoculari, distillantè ex ijs saniem excipere. eaq; seipsam inungere, lachrymas fundere, omnibusque modis pietatis suæ indicia declarare.

Egregium facinus piæ mulieris.

Tandem vbi Ioseph his fatus medicamentis
S 2 ad se

276 CERTAMEN SS. MAR. ACEPSIM. &
ad se redijffer: O te beatam, inquit, mulierem
in nos misericordia & Deo, & nobis, qui pro
ius nomine decertamus, est quidem gratissimum
sed immodico lacrymarum imbri nos prosequi
multum est à vera & certa Christianorū fide
motum. Cui pia matrona: Est quidem mihi
mus incredibili gaudio repletus, quod video
vos cælesti virtute munitos, tantam dolentem
acerbitatem magno animo ferre: sed quis
chrymas tenere valeat, nisi planè omnem huma-
tatem abiecerit? Tum Ioseph: Non oportet te
lore affici propter nos, cum certò scias has
ditiones æternam nobis lætitiā parituras
hæc, aliâque, illucēscēte die, rursus lætentem
ceri martyres restituti sunt.

Zereth iu-
dex A desche
succedit.

Sex admodum menses euoluti erant, im-
desche in ordinem redactō, Zereth quidam
te longè crudelior, in dignitate ei succedens
die quodam, Ignem in fano suo adoraturus, mo-

Verba eius ad
martyres.

tyres adduci iussit, eosque hunc ferè in modum
allocutus est: Cùm rex Sapoies, potentis virtutis
sua munitas sæpè vrbes strauerit, & innumera
biles hostium acies superauerit, & in fugam
uerterit, gentesque plurimas in seruitutem
degerit, ecquid est quòd vos tanta animi pertinacia
iussa eius despiciat? Ad hæc Ioseph: Si tyri-
nidem, inquit, vel rebellionem aliquam aduer-
sus Regem vestrum nouissemus, oporteret omnia
nò ipsum illatis armis, & coactio exercitu, vultu
ctam de nobis expeere: nunc verò cum nulla
sceleris conuincamur quid est quòd tanta in
crudelitate defauiat? Sed si victoriam sibi de
bis aliquam pollicetur, tunc alios in nos mitti
nam te quòd attinet, videris potius cum femina
nis in thalamis degentibus, quàm cum viris
certantibus

Ioseph re-
spondet.

Viuit Dor-
cui à iuuen-
ero, vt dis-
tribuam. H-
sanctum ra-
sed eo mag-
cante, & i-
sultante, Z-
minis sui i-
certantibus

certare posse.

Hac contumelia vehementer irritatus Præses: ita inquit, studes me contumelijs, ad ce-
rem tibi mortem inferendam prouocare? at ego
non ita, sed multis varijsque tormentis, longo te
tempore excarnificatum consumam. Et statim,
vt aliqua vindicta exulceratum contumelia ani-
mum sanaret, iussit vincitum è summis pedibus,
exiccatis boum neruis cædi, tanta immanitate,
vt populus ad lachrymas prouocatus, sublato
clamore iudicem tyrannidis incusaret. Interea
quidam ex Magis, secretò ad martyrem acceden-
tes, in aurem susurrabant, vt simulato ad tem-
pus sacrificio, Præsidis iram sopiret, seq; ab istis
supplicijs eriperet. At martyr alta voce: Discedi-
te, inquit, à me qui operamini iniquitatè, quoni-
am exaudiuit Dominus deprecationem meam.

Iterum er-
delissime
cæditur Io-
seph.

O diaboli
fallaciam.

Psal. 6.

Deindè, postquàm horis tribus, egregia forti-
tudine, supplicia superasset, iubet eum iudex la-
xatis vinculis suo tribunali sisti. Ibi rursus post
blanditias & minas frustrà prolatas, carceri eum
mancipauit. Interea cùm satis superque admi-
randam viri constantiam mirari non posset, & o-
culos in beatum AEithalam conijceret, nouo fu-
rore percitus: Et tu, inquit, adhuc in eadem de-
mentia perseueras? Respondit veritatis præco:
Viuo Dominus Iesus Christus, spes mea vnica,
cui à iuuenture deseruio, nunquam aded demens
ero, vt dijs vestris, rebus ab ipso creatis, honorem
tribuam. Hoc responso exagitatus Præses, iussit
sanctum talis in ligno suspensus, flagris concidi:
sed eo magna animi libertate Christum prædi-
cante, & impijs scelerati iudicis conatibus in-
sultante, Zeroch ingemuit, ac nè maiori cum no-
minis sui ignominia dedecoreque, contra mar-
tyrem

AEithalas
denuo fla-
gellatur.

§ 3

tyrem

tyrem diutiùs certaret, eù laxari imperauit. Erat
quidam Manichæorum sectæ cultor strenuus, &
prauæ hæreseos defensor peruersus, vinculis
mul cum sanctis constrictus. Hunc iudex
pariter ac blanditijs aggressus coegit, vt præse-
te martyre, nefariæ religionis superstitiones
abiuraret: ille verò primùm acriter resistit, ac
plagas quidem recusauit. Sed cùm violentiùs
verbera intentarent, victus à doloribus, succub-
it, prauumque Manetis dogma abiicit: allata
que statim formicam, cõtra Manetis leges inter-
fecit. Tunc AEithalas propemodum in risum
lulus: Grauiam passus, inquit, defecit adorator Ma-
netis, & eadem fecisse est conuictus; vt qui Deus
suum interemerit. Ego autem me ipsum beatum
existimo, vt Paulus, quod Christi virtute aper-
corroboratus (qui dixit: Ego vici mundum) tes-
feruo spiritum & animum inuictum. Vnde ma-
iori furore repletus iudex, spinosis mali Persæ
virgis Sanctum lanari iussit, totoque corporis
fauicium carceribus includi.

Bo tempore venit in vicum illum, Sabonius
Præses primarius, qui facilem sibi de Sancto
constantia victoriam pollicebatur. Itaque
blanditias frustra allatas, flagris eos concidit
sit, tanta sæuitia, vt cuncti, qui astabant, eorum
misererentur. Sancti verò in supplicij exultatione
Præsidentem prouocabant, vt cito proferrerent
sententiam. Interea iudicibus de mortis genere
consultantibus, & ingentem Christianorum mu-
titudinem, qui lapidum imbre eos obruerent
congregantibus, sanctus Ioseph, qui in Præse-
consistebat, annuit iudici tanquam secretum
liquod dicturus. Illo autem propius accedens
martyr, ô- inquit, hominum omnium quocumque

Manichæus
hæreticus de-
ficat in tor-
mentis à suo
Manete.

Rursus ca-
duntur San-
cti.

Vide S. Io-
seph, in im-
pium iudicem
facinus.

videt im-
hanc na-
aliquan-
mortis f-
cere para-
eius vite
dibili vi-
propter
dignus h-
irritus, a-
ad cathe-
Post h-
ctum, pu-
circumsta-
pidibus o-
insigni p-
farium fa-
stitit, ac l-
mortis ge-
ctorum f-
nifices ei-
Christum
votis pre-
Corpus
hibitis cu-
custodib-
père terra-
fulgetris
tandè ign-
des corrip-
miraculo-
venerand-
in super n-
vicu, qui
præclarâ

videt impudentissime, quousque in communem hanc naturam defœuies? Non te tuæ crudelitatis aliquando pudebit? Iterumne corpus hoc, tot mortis supplicij affectum, quæstionibus subijcere paras? Hæc dicens, saluam in execrandum eius vultum coniecit, ille autem, quamuis incredibili vindictæ cupiditate flagaret, ab alijs tamē propter infamam crudelitatem ea contumelia dignus habitus simulque mirandum in modum irrisus, ac probri affectus conticuit, suamque ad cathedram pudore affectus redijt.

Post hæc, Sanctum manibus post terga reuinctum, pube tenus arenis defodiunt, coguntque circumstantes Christianos, virum inclytum lapidibus obruere. Aderat inter alios Isdandul, insigni pietate ac religione foemina, quæ ad nefarium facinus patrandum adacta, viriliter restitit, ac libera voce exclamauit, se potius mille mortis genera subire paratam, quam cæde sanctorum foemineas manus cruentare. Itaque carnifices eiuculato in martyrem lapidum imbre, Christum inuocantem, & ad patriam cælestem votis precibusque spirantem obruerunt.

Corpus capito tenus lapidū congerie reatū, adhibitis custodibus, seruabatur, cū eccē post triduū, custodibus in vigilia perseverantibus, terribilis reperiret terræ motus exoritur: indè horrēda cū crebris fulgetris tonitrua, cūctos in fugā conuerterūt, ac tandē ignis de cælo missus fugiētes pauidē custodes corripuit, ac in cineres redegit. Neq; tamē eo miraculo tyrannis extincta: sed tēpestate sedata, venerandus AEichalæ animos furore ebrios, sua insuper morte explere debuit. Adductus igitur in vicū, qui Paerias dicitur, eodē supplicij genere, præclarā martyrij coronā mēse Iunio adeptus est

S. Isdandul
foemina vi-
rilis & egre-
giè pia.

S. Ioseph la-
pidibus ob-
rutus, abijt
vita.

Vltio diui-
na in impi-
os.

Item S. A. I.
thalas-

Corpu fuit à monachis, locum illum incolentibus, summo cum honore. sed magno cum periculo in sepulcrum illatum. Locus autem, in quo ultimum certamen martyr confecit, multis miraculis, Christi potentia & martyris gloria signis, illustratus; Illic enim enata quaedam mirabilis planta, omnia morborum genera depulit: postquam annis quinque martyris gloriam mirabiliter illustrasset, invidia tandem inimicorum sublata est, nè falsa eorum numina, quasi omnia virtutis expertia, in contemptum abirent.

Nota rem miram.

Des Mille Episcopo, quem Latina Martyrologia Milesum vocat:

Per id temporis. Mille vir militari gloriae, apud Persas in primis insignis, martyrio obdormivit. Hic relicta militia, cum vitæ genus pacificum apostolicum excolere coepisset, ad episcopalem cathedram in Perside euectus fuit: ubi pro nostræ defensione, multos sæpenumero cruciatus, verbera etiam ac membrorum distractiones perpessus est. Cumque in qua ciuitate munus episcopali fungebatur, neminem ad Christi fidem conuertere posset, ea per iustam indignationem relicta abiit. Nec impunè duræ cervicis homines, salutaria viri iusti monita contempserunt. Non longo post tempore, Rex delictis priorum quorundam prouocatus, ingentem exercitum in urbem exercitum trecentis cum elephantibus movit, eamque in cineres redactam, agrorum instar agricolis excolendam reliquit.

Milles abiit Hierosolymam.

Milles verò misso in peram solo codice Eusebio, gelico, Hierosolymam religionis ergo se contulit, indeque in Aegyptum, sanctorum monachorum habitatione celebrem concessit. Quæ autem miracula, quamque admirabilia, & quam diuina ab ipso Mille edita fuerint facinora, testes sunt Syrii, quibus eius res gestas & vitam literis prodiderunt. Quæ

antem ge
Cus sit, in
rum viden
Sozomen
modi à Pe
inuenti fo
tur, viros
bantur m
merum se
rum, qui
quidem ce
difficile vi
qui multu
mina perc
VITA S
Archim
cerisim
scripta.
Heracly
quarto
E St op
Siceo
Ancy
huius opp
inigni diu
mine, forn
pidia, & so
cidit autem
dam, eque
dex mitter
ret, per spe
caperetur
ius potiret

autem genere cruciametorum martyrio defunctus sit, incertum est, quod sane nequaquam mirum videri debet; quippe cum tam variis (vt inquit Sozomenus e quo hæc desumpimus) cruciandi modi, à Persis tanto cum studio, ad crudelitatem inuenti fuerint, Verùm vt summatim dicam, fertur, viros ac mulieres, quorum nomina recensentur, bancur martyrium id temporis pertulisse ad numerum sedecim millium; at multitudinem eorum, qui præter hos trucidati sunt, ne numero quidem comprehendi posse; & propterea perdifficile visum esse Persis, Syris & incolis Edessæ, qui multum de hac re laborabant, illorum nomina per censere.

Lib. 2. ca. 10

n numeri martyres, sub Sapore rege Persarum.

VITA S. THEODORI, SICAEORVM
Archimandrita, miraculis clari, ex ea qua est scriptissimè à Georgio presbytero, eius discipulo conscripta. Migravit ex hac vita anno Domini 6. 3. Heraclij Imperatoris, anno tertio absoluto, & quarto inchoato.

C. Baronius 8. Annal.

Est oppidum in Galatarum regione, quod Siceon appellatur, Anastahopoli primi Ancyrensi principatus subiectum. In huius oppidi medio, est publica regij cursus via, insigni diuersorio celebris, vbi puella, Maria nomine, forma admodum liberali, cum matre Elpidia, & sorore Despenia, quæritum faciebat. Accidit autem, vt imperatæ Iustiniano, Cosmas quidam, equestri gloria clarus, cum ad eas partes iudex mitteretur, & in illud diuersorium deflecteret, perspecta Mariæ pulchritudine amore illius caperetur adeo vehementi, vt nisi amplexibus eius potiretur, ab ea auelli non posset. Itaque Ma-

22. Aprilis. Siceon oppidum.

Parentes S. Theodori.